

som rammer civile mennesker og i meget høj grad rammer børn.

Så regeringen skal presses videre frem, og derfor er vi altså lidt kede af, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre er gået med på det her i dag, for vi anerkender fuldt ud, at De Radikale og Socialdemokraterne hidindtil har været på en god kurs i det her og har været med til at presse regeringen, men nu er det altså regeringen, der har presset Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

Så er der det der med, at man ikke kan tilkalde international hjælp, hvis vi laver et moratorium mod anvendelse af danske klyngebomber. Det argument fanger jeg simpelt hen overhovedet ikke, og i praksis virker det da heller ikke sådan, af den enkle grund at Norge jo er med i Afghanistan, på trods af at de har et moratorium mod anvendelse af klyngebomber. Så selvfølgelig kunne vi også have det, hvis man absolut synes, at vi skal blive ved med at være i krig i Afghanistan. Så argumentet holder ikke. Det er hensynet til venskabet med USA, som er det eneste, der står tilbage, når vi ser på regeringens position.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Jørgen Poulsen som ordfører.

Kl. 14:34

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (NY):

Det er næppe nogen hemmelighed, at jeg i sin tid var med til at starte de nationale Røde Kors-selskabers kampagne mod de her skrækkelige, jeg vil endda sige perverse våben, som klyngebomber jo i virkeligheden er. Derfor kan det heller ikke være en overraskelse, at jeg er meget skuffet over den inkonsekvente konklusion, som et flertal her i Folketinget åbenbart er rede til at drage af den analyse, som foreligger, og som jo sort på hvidt fastslår, at disse våben er totalt upålidelige og påfører civilbefolkningen helt unacceptable lidelser.

Det falder jo på sin egen urimelighed, at man ønsker at beholde og at bruge et våben, som i praksis har vist sig at dræbe langt flere civile end soldater, ja, et våben, som rammer i flæng og i virkeligheden dræber langt flere børn end soldater.

Jeg har selv set virkningerne af de her våben. Vi troede faktisk indtil krigen mellem Israel og Libanon, at man havde fået styr på disse våben med en selvudløsende mekanisme. Så bruger

man dem i Libanon, og så får man bevis for, at de er helt, helt upålidelige. Jeg har siddet med børn i Libanon, som har fået sprængt deres lemmer bort, jeg har talt med bønder, som ikke tør dyrke deres marker, ikke tør plukke appelsiner eller oliven, fordi det her skidt, de små ueksploderede bomblets hænger i træerne. På mange måder – jeg tror, det var SF's ordfører, der var inde på det – er de her efterladte bomblets mere giftige, end selv de ueksploderede landminer er. Når man taler med mineryddere, forbander de dem og siger: Landminerne kan vi da i det mindste håndtere, men det her skidt går jo af, bare man ser på det.

Nu har vi så fået en analyse, og jeg vil da gerne sige en meget, meget hæderlig analyse, en analyse, som siger, at det kan dokumenteres, at de er upålidelige, at de medfører helt unacceptable humanitære problemer for civilbefolkningen, og så når man frem til konklusionen: Så vil vi sandelig også skille os af med halvdelen af dem. Altså, hvad er det her? Er det Hjallerup Marked? Her siger man jo i virkeligheden: Vi anerkender, at klyngevåben er noget skidt, men nu vil vi kun gøre halv skade.

Det, jeg efterlyser, er en klar tilkendegivelse fra regeringen og Folketinget om, at vi tager afstand fra de her våben, at vi ikke vil bruge dem hverken ude eller hjemme, og at vi vil lade dem erstatte af alternative våbentyper – i modsætning til, hvad Dansk Folkeparti mener, findes der faktisk alternative våbentyper – og så vil vi have et nationalt forbud.

Jeg har megen, megen veneration, jeg har megen forståelse for den socialdemokratiske ordfører, der gerne vil flytte hegnspele; det mener jeg også er hvad politik handler om, men jeg er bare meget bekymret for, at Danmark med den tekst, som nu foreligger, melder sig – på samme måde som vi gjorde med landminerne i sin tid – på det forkerte hold og på den side, som ønsker at træne det her og forlænge brugen af de her ting i årevis. Det er selvfølgelig en trossag, men jeg er meget bange for, at det er der, vi havner.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Udenrigsministeren.

Kl. 14:38

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg siger tak for hasteforespørgslen og tak for debatten.

Jeg vil godt præcisere den danske forhandlingsposition, sådan som Socialdemokraterne jo også har efterlyst det. Altså, der er to spor. Det